

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 1 листопада 1965

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПРОТИ ЗБІЛЬШУВАННЯ ЦІН НА АЛЮМІНІЙ, яке запланували три алюмінієві фірми. Президент зарядив нараду свого кабінету в цій справі на понеділок, 1-го листопада, щоб вирішити, яким способом не допустити до інфляційного збільшення цін. Мають вирішити, щоб з урядових запасів алюмінію, який становить 1.400.000 тонн, продавати алюміній по дотеперішніх цінах. Нові збільшені ціни мають обов'язувати від п'ятниці 5-го листопада. Джансон рішуче так енергійно поборює змагання до збільшення цін, як це робив покійний президент Кеннеді в справі сталі в 1962 році.

ВИЗНАЧЕНИЙ ПРОВІДНИК ОРГАНІЗАЦІЇ КУ КЛАКС КЛАНУ ДЕНІЕЛ БУРРОС ЗАСТРЕЛЕНИЙ в Редінгу, Па., коли виявилось, що він є жидівського походження. Буррос гостро виступав проти негрів і жидів і не признався до того, що він жид. Журналіст з "Нью Йорк Таймсу" в п'ятницю 29-го жовтня відвідав Бурроса і відбув із ним інтерв'ю, довідавшись йому, що він є сином жидівських батьків. Буррос грозив, що застрелить журналіста, коли він опублікує про це тасмніцію. Він вийшов в суботу до Редінгу, Па., де в неділю прочитав в "Нью Йорк Таймс-1" статтю про своє жидівське походження і після того в присутності трьох членів Ку Клукс Клану застрелився.

ВЖЕ ПОЯВИЛИСЯ НОВІ 25-ЦЕНТОВІ МОНЕТИ БЕЗ СРІБЛА, ТАК ЗВАНІ КВОДРИ. Про це повідомив президент Джансон 30-го жовтня. Сталося це на один місяць скорше, як даних планували. Це є перша зміна в монетах ЗДА від 1792-го року. Нові даими (десціментів) і такі самі півдоларівки будуть пізніше. Нові кводри мають 75 відсотків міді і 25 відсотків нікелю. Це є такий самий металевий стоп, який є в дотеперішніх ніклях. Вони мають такий самий вигляд, як дотеперішні, і таку саму вагу. Карбують нові монети без срібла тому, що цього металу треба для промислових цілей, а продукція срібла в світі зменшилася.

МОЛОДША ДОНЬКА ПРЕЗИДЕНТА ЛУСІ ПРОСИТЬ БАТЬКІВ ПРО ДОЗВІЛ НА ЗАРУЧИНІ з 22-річним Патріком Дж. Нуджентом, який закінчив коледж. Лузі має 18 років. Вона пізнала Нуджента в червні цього року. Він є католиком, і Лузі на свої 18-ті народилин 2-го липня цього року стала католицкою. Президент і пані Джансон знають вже Нуджента, бо він був в Білому Домі. Лузі повідомила вже Президента про свої плани і тепер вона просить батька про дозвіл на офіційні заручини. Її приятелі повідомляють, що пані Джансон погодилася на одруження своєї молодшої доні з Нуджентом. На фармі при кінці тижня була присутня і старша донька Президента, 21-річна Лівія.

СПІЛКА ОРТОДОКСНИХ ЖИДІВСЬКИХ ГРОМАД В ЗДА І КАНАДІ ПРОТИ МІШАНИХ ПОДРУЖ. Ця спілка найменує окрему комісію, яка має вивстити, чому жидівські студенти в університетських групах часто виходять з не-жидівськими особами. Голова спілки Роберт Мозес І. Фасерштайн заявив, що якщо ця тенденція не припиниться, то вона спричинить невідкладну втрату для жидівської громади. У Вашингтоні, Д.К., живуть 100.000 жидів і 17,9 відсотка їхніх дітей одружені поза паствою Юдаїзму. В Індії та Аїові мішаних подруж між молодими жидами є аж 40 відсотків. Планується доповідь між жидівськими студентами в окремих коледжах і університетах.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКИЙ ТРАЛЬЩИК ШПИГУЄ АМЕРИКАНСЬКУ морсько-летунську базу на Гуамі на Тихому океані. Советський корабель, вивинуваний в радарні й інші антени, телескопи й камери, прибув в найбільшій околиці тієї американської бази й закріпився акуратно за три милі від порту Апра, що є базою для американських автомобільно-підводних човнів. З Гуамі відлітають теж літаки для бомбардування комуністичних становців у В'єтнамі: згодуються, що більшість саме з цього корабля за кожним разом перестерігають в'єтнамських комуністів.

СОВЕТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР КОСИГІН ПЕРЕВІВ довгі розмови з французьким міністром закордонних справ Морісом Куве де Мурвілем в неназваній ближче кавказькій місцевості недалеко Чорного моря. Офіційний комунікат нічого не згадує про хід і зміст тих розмов. Французький міністер прибув до СРСР на 6 днів. Водночас перший секретар компартії СРСР Леонід Брежнєв кофферував за секретено в якійсь місцевості на Білорусі з польським ватажком Владиславом Гомулкою.

НА РАДІ БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ НЕ ОСИГНЕНО однозгідності на трьох засіданнях в минулому тижні в справі спору між Пакистаном і Індією. Індія ті засідання збійкувала, щоб не допустити до затворування політичної сторони спору: справи Кашміру. Індійський прем'єр Ляль Багадур Шастрі бачим-то схилився до того, щоб передати цю справу "безсторонньому трибуналові", — офіційно Пакистан ані ОН про це нічого не знають.

В ІНДОНЕЗІЇ ПІДЕ ГРОМАДИНСЬКА ВІПНА на острові Джава. Комуністичні ворохобники бачим-то захопили владу в двох тамошніх повітах і мають перевагу в третьому. За офіційним повідомленням — згинувло в тамошніх боях кілька десятків комуністів, здебільша молоді. Армія перебазує в свої руки контроль над індонезійською службою-безпеки та над усім індонезійським пропагандним апаратом. Армія відсунула теж від впливу на поліцію і на пропаганду вице-прем'єра і міністра закордонних справ, комунофіла Субандіро.

ІВАН МАРКОВИЧ ПЕДАНЮК, ЧЛЕН ДЕЛЕГАЦІЇ УССР В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ, ПОМЕР ТАЄМНИЧОЮ СМЕРТЮ. Його привезли в приватному автомобілі до Ойстер Бей-штату на Лонг Айленді в Нью Йорку з розбитою головою і швидко після того помер. Офіційно він був записаний, як "голова державної комісії преси в Україні". Він приїхав до Америки заледве кілька днів тому. Більше того не допустили поліції на терен їхнього дому в Брукліні на Лонг Айленді і подали тільки, що Педанюк ніби при закручуванні жниварівки — впаав, злетів із сходів та розбив собі голову.

ФРАНЦІЗІ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ЗАПЛАТИТИ до каси ОН будь-що з своїх довгів, що наросли з незаплатених внесків на минулі мирові місії ОН та відмовляється платити на рахунок тих боргів будь-що "добровільно". Вона жадає переведення реформи бюджету й узагалі фінансових операцій Об'єднаних Націй та пропонує, щоб комісія з 12-ох держав, які найбільше вкладають до каси ОН, перевірили фінансову політику ОН й виготовили нові її норми.

ПОНАД 100 ОСІБ ВЗАЛО УЧАСТЬ У ПЕРШОМУ З'ЇЗДІ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ НА СОЮЗІВЦІ

З'ЇЗД СХВАЛИВ СПІЛЬНУ ДЕКЛАРАЦІЮ ТА РЕКОМЕНДУВАВ ПІДГОТОВУ КОДЕКСУ ЕТИКИ І ПРАЦІ ДЛЯ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ ТА КОНФЕДЕРАЦІЮ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Союзівка, Кергонскон. — Українська національна преса Америки й Канади, що є складовою частиною преси своїх країн та користується всіми законними і професійними привілеями тієї преси й на них базує свою працю, має рівночасно всі українські властивості та в сьогоднішніх обставинах є єдиним періодичним вільним українським друкованим словом, що виявляє ідеї і прагнення та змагання українського народу до національної волі і державної суверенності. Тим самим ця вільна українська преса поза межами батьківщини становить велику силу і цінність, яку можна і треба не тільки зберігати, але й постійно розбудовувати та скріплювати. Ці істини були головною провідною думкою і темою дебат та рішень першого з'їзду українських журналістів Америки й Канади, що відбувся тут, на осінь — мальовничий оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах напередодні роковин Листопадового Зриву в суботу і неділю, 30-го і 31-го жовтня 1965 року та в якому взяло участь 105 зареєстрованих осіб з усіх великих обширів З'єднаних Держав Америки та Канади. Ініціатором з'їзду була Спілка Українських Журналістів Америки, в порозумінні із Асоціацією Українських Журналістів в Торонті. В історії української діаспори це вперше зібрався такий великий гурт працівників преси, щоб спільно обміркувати стан та можливості дальшого розвитку тої великої цінності, що нині є "четвертий стан" для кожного народу, а для поневоленого народу зокрема.

Уже в п'ятницю, 29-го жовтня вранці, на скриті опалим з дерев жовтим листям дорогою Союзівки почали звертати з головних шляхів автомобілі учасників з'їзду. Приїзд продовжувався зокрема в суботу вранці. Багато з учасників з'їзду побували на цій оселі вперше та не могли намілюватися однаково, як її осінньою красою, так і її вигодами.

Початок з'їзду, вибір Президії

З'їзд започатковано згідно з устійненою програмою, о год. 11-ї перед полуднем. Наради відбувалися у новій, стилізовано гарно удекорованій мистецтвом Едвардом Козаком великій залі "Веселки". Відкрив нараду коротким вступним словом голова СУЖА, ред. Іван Кедрин. Рудницький, прохуючи раніше о. д-ра Петра Хомиця, редактора "Нашої Метри" з Торонто, провести молитву. Поряд наради прийнято, як був запропонований Управою СУЖА, а до президії були обрані: Іван Кедрин - Рудницький — голова, Михайло Сосновський з Оттави і Наталія Когуська, редакторка "Жіночого Світу" з Вінніпегу — заступники голови, д-р Роман Кришталський і д-р Степан Росоха, ред. "Вільного Слова" з Торонто — секретарі. Ред. Василь Софронів - Левницький з редакції "Нового Шляху" (Вінніпег-Торонто) виголосив доповідь про українську пресу в ЗДА і Канаді, закінчивши її відповідними тезами, що описали уійшли в Спільну Декларацію. Ред. Метислав Долницький з "Америки" (Філадельфія), доповідав про українську англомовну пресу і на цьому закінчено першу сесію з'їзду. Обідова перерва була першою більшою нагодою для "приватних" зустрічей та розмов працівників преси.

Пополудневу сесію з'їзду започаткував ред. А. Драган зі "Свободи" доповіддю про проблеми вільної української преси і журналістики, з'ясувавши їх на тлі загальних проблем вільної преси в Америці і Канаді. Доповідь про українську пресу в УС-СР не відбулась внаслідку занедужання доповідача, редактора Богдана Кравчука. Ввесь час цієї сесії аж до її відкриття на вечір був присвячений дебатам над затворкеними і незатворкеними в доповідях проблемами. В дебатах взяло участь понад 30 учасників з'їзду, між ними: д-р Степан Галамай ("Вісник ООСУ", Нью Йорк), ред. Василь Софронів - Левницький, д-р Осип Войко ("Вільне Слово", Торонто), д-р Богдан Стебельський ("Гомін України", Торонто), заваги і привітання виголосив о. протоігумен Микола Когут, провінціал ОО. Василій, д-р Петро Ісаків, кол. редактор тяжкевички "Шлях" у Філадельфії, д-р Петро Мірчук, ред. Ростислав Хомак, мгр Євген Матішак, ред. Роман Ляницький ("Наш Світ", Нью Йорк), пані Стефанія Бубняк ("Жіночий Світ", Вінніпег), п. Калинич, ред. Ольга Кузьмич, пані Ольга Сосновська, ред. Василь Софронів ("Народна Воля", Скрентон), ред. Василь Солоник ("Гомін України", Торонто), о. ред. Іван Свинчук ("Нова Зоря", Шингаго), ред. Іван Воронич ("Гомін України", Торонто), ред. Валентин Коваль ("Місія України", Нью Йорк), ред. Микола Пасіка ("Америка", Філадельфія), д-р Роман Голіат (Нью Йорк), ред. Іван Дурбак, пані Людмила Івченко, д-р Юрій Старосольський (Вашингтон), ред. Ярослав Шавак (Вашингтон), інж. Гудовський (Нью Йорк), д-р Степан Росоха, ред. Володимир Варуга ("Веселка", Нью Йорк), д-р Роман Осінчук (Нью Йорк), ред. Василь Качмар (Ньюарк), д-р Ярослав Падох та багато інших. В дебатах затворкувано, між іншим, такі справи, як кількість і якість нашої вільної преси, преса в неволі окупанта в Україні, проблеми журналістичного достру в ЗДА і Канаді, можливості дальшого розвитку нашої преси, відношення преси до актуальних проблем України та української діаспори, взаємодіювання газет та редакторів, участь редакторів в різних ділянках суспільного життя, етичні і християнські засади в журналістичній практиці, відношення преси до громад і громад до преси та багато-багато інших справ і проблем, безпосередньо чи посередньо зв'язаних з пресою та працею українського журналіста.

Товариська зустріч і спільна вечеря

Одною з головних цілей

У РОКОВИНИ ЛИСТОПАДА



1918 — 1-го листопада — 1965

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ВИСИЛАЄ ДАЛЬШІ ЧАСТИНИ РЕГУЛЯРНОЇ АРМІЇ В ПІДМОГУ ПАРТИЗАНАМ

Сайгон. — Північний В'єтнам вислав в останньому часі нові частини своєї регулярної армії в підмогу південно-в'єтнамським комуністичним повстанцям. За підрахунком американських військових фахівців на південно-в'єтнамському фронті воюють тепер сім північно-в'єтнамських полків, озброєних важкою зброєю, конячий по 1.500 воїнів. Всі підкріплення людьми Північний В'єтнам вислав на південь через Лаос. Знову ж Советський Союз став головним доставцем зброї і всього вивару для Північного В'єтнаму, при чому вся ця допомога вільно пливе через порт Гайфонг, що його американське летунство щадить. Тому, що одиниці сухопутний залізничний шлях між Північним В'єтнамом і Комуністичним Китаєм раз-у-раз бомбардували і нищили — комуністи найбільше користуються названим морським шляхом. Тому американський сенатор Деніел Брюстер домагався замінити доступ до того порту й перевести його до строгу блокаду. На південно-в'єтнамському фронті стала дуже прикра подія: внаслідку недокладних мап і подібності назв в'єтнамських місцевостей американське летунство збомбардувало село Делук, вбиваючи там 48 осіб і багатьох поранивши. Виявилось, що це село прихильне центральній південно-в'єтнамській владі та вороже комуністам. Американське й південно-в'єтнамське летунство бомбардує інколи ті села, з яких острілюють літаки та які цілком захоплені або густо інфільтровані комуністичними повстанцями. Амбасадор Генрі Кебот Ладж і головний командант генерал Вестморленд висловили своє глибоке співчуття родинам невинних жертв та заявили, що вони переведуть докладне слідство, як могла трапитись така помилка. Водночас американське летунство з наземних баз і літаконосців бомбардувало у Північному В'єтнамі збудовані російськими фахівцями становича протилетунських ракет. Американські літаки бомбардували також становича комуністів в дельті ріки Меконг. З другого боку комуністичні партизани перевели атаку проти американського амуніційного складу за кілька миль від великої летунської бази в Динангу. Залого, що береже той склад, била 56 комуністів, між якими були й деякі дуже молоді юнаки.

З'їзд в плануванні його ініціаторів було бажання створити нагоду для особистої зустрічі, особистого знайомства та особистої виміни думок між редакторами та працівниками преси. Управу Союзівки з її директорами Данилом Слободяном та, зокрема, Володимиром Класом на чолі рішальною допомогою в цьому влаштували на самперд "коктейль" і описали спільну вечерю для учасників з'їзду. "Коктейль" відбувся у "Веселці", а вечера у відповідно до пори року удекорованій великій гостиннічній Союзівки.

Спільну вечерю започаткував знову молитвою о. д-р Петро Хомак, а майстром церемоній був д-р Богдан Стебельський з Торонто. Прийняття під час вечери виголосили від Українського Народного Союзу і Союзівки гол. предсідник Посип Лисогір, д-р Матвій Стахів (Закінчення на стор. 4-й)

У Нью Йорку відбулась Академія у честь 47-их роковин Листопадового чину

Нью Йорк. — Заходами Комітету Об'єднаних українських організацій Нью Йорку, Відділу УККА, відбулась в минулу неділю 31 жовтня ц.р. Святочна Академія для відзначення 47-их роковин революційного зриву 1 Листопада 1918 року в Західній Україні, попереджена ранішньою Богослужбою за полегших борців у церкві святого Юра. Академію, яка відбулась в аудиторії Вашингтон Ірвінг гай-скули, розпочато двома гімнами, при чому проф. І. Сосновський відіграв на фортеп'яні Американський Гімн, а Український Гімн відігравала ціла зала. Коротким вступним словом відкрив Академію голова Комітету Об'єднаних Організацій д-р Ярослав Гриневич, який згадав недавно померлого д-ра Степана Витвицького, президента УНР в екзилі, що його пам'ять зала вшанувала по-встанням. Апель молодечих організацій відіграв голова Ньюйоркського Відділу ОБ-ВУА д-р Іван Козак. Адвокат Володимир Стек виголосив коротку промову англійською мовою, а д-р Матвій Стахів — українською. Мужеський хор "Прометей" з Філадельфії під управою І. Задорожного відіграв в першій частині Академії три пісні: "Гей, у лузі" М. Гайворонського, "Що то за грім" Ф. Колесні і "За рідний край" М. Гайворонського, а в другій частині — "Гуляй, гуляй" Н. Нижанківського, "Встає хмара" О. Стеценка і "Марш молоді" Третьяка. При фортеп'яні була пані Ольга Бульба. Деклямацію "Велика Ніч" Василя Пачовського виголосив — при фортеп'яновому дострої проф. І. Сосновського — Євген Курило. Закінчено Академію відспіванням "Не пора".

Громада в Ньюарку відзначила Листопадові Роковини

Ірвінгтон. (В. П.) — Заходом Українського Конгресового Комітету Америки, відділ для Ньюарку, Н. Дж. та околиці, в залі Української Централі в Ірвінгтоні, дня 31-го жовтня ц.р. відбулась Святочна Академія з нагоди Листопадового Зриву 1918-го року. Академію почато відіграванням американського гімну, що його виконала на ролях п-і Марія Павловська. Пластунка М. Гарматій віддеклямувала "Листопадовий День" Лесі Хральної, Осипа Голіницького зголосив до апелу 40 воїнів армії-ОБ-ВУА. І Дивізії УНА і УПА, сотнікові Богданові Загайкевичеві. Проф. д-р Володимир Каліна в своїм слові з'ясував етап наших визвольних змагань в 1918 році, закінчуючи доповідь виявом повної віри в перемогу України над ворогами. Квартет бандуристів (В. Юркевич, І. Івашко М. Біленький) під проводом проф. Р. Левицького виконав ряд пісень з козацьких, стрілецько-січових і упівських часів. Старші юнаки під проводом п-і І. Кононів вдатно продекламували вірш С. Черкаського "В День Першого Листопада". Учасники могли бачити, що не вмерла Україна! закінчили Академію, що почалася в заповіданий час, Радісним явищем була велика кількість пластової та суміської молоді із своїм проводом. В Академії взяло участь понад 300 громадян.

Українці взяли численну участь в маніфестації за підтримку війни проти комуністів у В'єтнамі

Нью Йорк. — В минулу суботу 30 жовтня ц.р. відбулась в Нью Йорку велика публічна маніфестація для підтримки американської політики у справі В'єтнаму з підкресленням потреби збройної боротьби в обороні волі В'єтнаму проти комуністичних агресорів. Цю маніфестацію заініціював ньюйоркський полудневий щоденник "Нью Йорк Джорнал Амерікан", а ця ініціатива знайшла негайно такий сильний відгук, що посадинок Великою Нью Йорку, Роберт Вагнер, видав окрему прокламацію, закликаючи мелкачів до участі. У маніфестації, яка виявилась походом по 5-й Евно, взяло участь кілька десятків тисяч осіб. За найскромнішим підрахунком "НН Таймсу" було їх 25.000. Командант маніфестації, місячний радий Метью Трой подав число маніфестантів на понад 65.000, а щоденник "Дейлі Нюз" подав число 100.000. Ця маніфестація була одночасно демонстрацією проти тих "паціфістів" та інших свідомих і невідомих фактичних прислужників комунізму, які переводили демонстрації проти американської участі у війні у В'єтнамі. Між учасниками маніфестації і групами "паціфістичних" глядачів прийшло в кількох місцях до бійки, при чому потурбовано й одного поліціанта. Поважну групу в маніфестаційному поході становила українська група, зорганізована Комітетом об'єднаних українських організацій м. Нью Йорку, яка маршувала за загальним транспарентом "Українці". Різні українські організації, між ними СУ-МА, Ньюйоркський Відділ ОБ-ВУА, й інші виступили з своїми прапорами. Поважну групу становили колишні воїни 1 Української Дивізії УНА з загально-американських груп відізнялися групи зорганізованого робітництва, ветеранів, релігійних організацій й інші.

"Чорноморська Січ" перемогла в Бостоні, Футболісти "Чорноморської Січ" з Ньюарку здобули

Футболісти "Чорноморської Січ" з Ньюарку здобули минулої неділі, 31-го жовтня у Бостоні цінну перемогу 3:2 над сильним суперником — дружиною "Тайгерс" з Бостону. Господарі вели до перерви 2:0 і швидко в другій півгрі стрілили січовики трос воріт, авторами яких були Володимир Чижович 2 і Олег Чайка 1. Після цієї виграної "Чорноморської Січ" має на своєму рахунку п'ять перемог у п'яти відбутих зустрічах, які складаються на 10:0 точок і відношення воріт 13:5. Хоч у таблиці Американського Футбольного Ліги стоїть "Чорноморська Січ" на другому місці після "Трибуна" (точка 10:2 і відношення воріт 16:4), українські футболісти з Ньюарку є однією з дружиною Ліги, яка не має до-сі втраченої подіної точки. Третій претендент на перше місце Ліги, італійська дружина "Рома" програла минулої неділі 1:2 з одинадцяткою Гартфорд СК.

УСК Нью Йорк задержався надальше на першому місці таблиці Німецько-Американського Футбольного Союзу, в його найвищій класі, "Великий Десятий" перемогло у минулої неділі мистецьких змаганнях над дружиною "Дойчунгари" вислідом 2:0. Впродовж цілої зустрічі, яка відбувалась на бруклінському грині противника, футболісти УСК мали значну перевагу, яку закріпили лише двома здобутими воротами зі стріли Дімейна (з подачі В. Шмотолохи) і Шеффера. УСК веде в таблиці "Великої Десятки" з точками 11:3 і відношенням воріт 15:4.

ВИКОНАВЦІ ПРОГРАМИ

МІСТЕЦЬКОГО СЛОВА НА З'ЇЗДІ ЖУРНАЛІСТІВ



Леся Лисак
Іван Коринчук
Микола Понеділок

СВОВОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Address: "СВОВОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Пригадка 1 Листопада

Від 1-го листопада 1918 року минуло 47 років. Це вже майже два нові покоління, які про Листопадовий зрив знають тільки з історії, академії, оповідань. Творців тієї революційної події, її очевидців та сучасників можна вже дійсно рахувати на пальцях. А втім, кожного року тут подію відзначають всі українці у всьому світі спонтанно, так само, як роковини проголошення 4-го Універсалу чи роковини Тараса Шевченка. Про подію, що стала 1-го листопада 1918 року в Галичині, не знають покоління, які народилися й виховалися під совєтським режимом. Як не знають вони й про всі події, постаті і справи, які не підходять під знаменник російської великодержавної політики та актуальної більшовицької пропаганди. Це не значить, що тих подій і осіб не було чи вони втратили своє дійсне значення: їх тільки присипано порохом московсько-більшовицької тактики промовчування та фальшування, але цей порох розвіється, як розлетиться й створена на насильстві та зберігана насильством, фальшами і брехнею совєтська імперія.

Історичне значення акту 1-го Листопада 1918 р. ні трохи не послаблює більшовицька тактика промовчування. Захоплення 47 років тому синами Галицької Землі революційним способом влади у городі князя Льва й проголошення ними суверенної Західно-Української Народної Республіки було актом державного самовизначення західної вітки українського народу, яка зараз же після того, за законом Української Національної Ради з 4 січня 1919 року у Станіславові та актом злуки з 22 січня 1919 року в Києві, засвідчила свою нероздільну єдність з усім українським народом та його державою. Акт 1-го Листопада був теж підготовлений і проголошений під гаслом України — єдиної України, батьківщини всіх її синів і доньок від Сяну й Попраду по Кавказ.

Не існує сьогодні ані державної Західної Области, ані цілої Української Народної Республіки. Але існує український нарід. Увесь він, над Дніпром і Дністром, по обох сторонах Карпат знову під вишном московсько-більшовицьким режимом, який скривав себе за параваном суверенної, соціалістичної, радянської держави — УРСР, що насправді є фікцією, придуманою для обману світу і самих українців. Нинішній режим в Україні, що є знаряддям російської політики, самим своїм існуванням підтверджує правду, що тільки у власній, у рідній, справді суверенній і від когось незалежній державі народ може досягти волю, а в тій волі змагатися з іншими вільними народами у шляхетних перегонах над творенням непроминаючих культурних цінностей та підвищенням життєвого стандарту своїх громадян. Ця правда особливо ясна всім мешканцям вільних країн, зокрема Америки. Всі ті українці й українки, які прибули сюди в різні часи — це за австрійського, польського чи російсько-більшовицького панування в Україні — кожної хвилини і на кожному кроці відчувають, якою благодаттю є державна воля, що нею рятуються американці. На тлі цієї американської, канадської чи будь-якої західної дійсності це болініше відчуватися брак волі в Україні і внаслідок — нищення української культури більшовицькими володарями, експлуатація українських економічних ресурсів та павпернявання українського народу. Без рідної держави — не може бути повної волі ані всебічного розвитку.

Перший Листопад 1918 року є саме пригадкою цієї великої правди. Не вдалося галичанам виборити волю проти Польщі, не вдалося всім українцям виборити волю проти Росії. Але це була тільки програма історична битва. Війна не закінчена — поки існує український нарід, поки існують українці, які плекають визвольну традицію і щорічно пригадують її науки для сучасних і майбутніх поколінь.

ВГОРУ СЕРЦЯ!

АРХИПАСТІРСЬКИЙ ЗАКЛИК
АРХИЄПІСКОПА КИР АМВРОВІЯ СЕНИШІНА, ЧСВВ,
МИТРОПОЛИТА УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ У ЗДА
В ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНІ 1963

Місяць листопад у житті українського народу є місяцем радості і смутку. Для 1 листопада 1918 р. в Галицькій Україні зійшло сонце свободи. Рамним ранком на львівській ратуші замайав блакитно-жовтий прапор, а по вулицях Львова маршувало українське військо. Те саме діялося у всіх містах і селах Галичини. Всі відчували правду, що в "своєї хаті, своя сила і правда і воля". Святоюрські дзвони звіщали всім, що народилася довгождана воля і для західної вітки українського народу.

Та не тривала вона довго. В короткому часі, радості із смутком обнялася... Після днів радості прийшли роки горя, рідності і неволі. Ще живуть свідки переходу Української Галицької Армії за Збруч, живуть учасники "чотиринкушка смерті". Не всі забули розшмаввання загариниками українських земель. Незагойні рани із знущань по тюрмах та під час відомої пацифікації в 1930-му році.

Ще гірша доля стрінула наш нарід на Східних Землях України після того, як "всталися не було сили". Там прийшло цілковите закріпощення нашого народу, який позбавлено Божих і людських прав. Там знищено Українську Церкву і її Духовний Провід; зліквідовано провідну верству, викликаючи штучний голод 1933 року, внаслідок чого українських патріотів, а свідомо українську молоддь виселено поза межі України, на каторжні роботи.

Такий стан на українських землях тривав до нінішнього дня. Та наші вороги не вдовольнилися дотеперішніми нищівними досягненнями на окупованих ними українських землях. В останні часи вони почали перекидати свої наміри і у вільний світ, щоб і тут розпочати руйнівну роботу, розсварюючи українську еміграцію, підкопуючи довіру до церковного і національного проводу, пам'ятаючи слова: "поражмо пастиря, і віці розбіжяться". Цієї засади підтримували комуністи також на українських окупованих нами землях, тому, де тільки ступала їх стопа, там зразу ліквідували Українську Церкву. Та здоровий корінь української субстанції — глибоко віруючий нарід не заламався там, і не дасть себе тут підмовити й звести на манівці. Він високо несе релігійно-національний прапор.

Відзначаючи тут роковини 22 січня, влаштовуючи Тиждень Поневолених Націй чи відмовляючи молитви в американському Конгресі і Сенаті, пригадуємо вільнолюбному американському народові і його державним мужам, що є це народи, а між ними й український нарід, які живуть в неволі імперіалістичного режиму, а водночас з тим підтримуємо ті на-

роди в нарід на їх визволення.

День 1-го листопада пригадує нам також постать великого церковного і народного Мужа, Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, який завершив своє праведне життя 1 листопада 1944 року. Він завжди перестерігав свій нарід перед вояками, що в овеції шкірі закралася у нашу громаду та чинили в ній спустошення.

Він і тепер кличе до нас з-поза гробу та остерігає перед підступністю комуністів, які подібно, як і колись на рідних землях, неначе отой хитрий диявол у пустині, намагаються спокушити наших людей, вказуючи їм на багатство української культури, на нові досягнення в Україні, а мелодійними звуками українських пісень пригладують чарівну Україну. Та ми не дурім себе. Комунізм не змінився. Він змінив тільки методи підступу.

Тож, відзначаючи світлі роковини Листопадового Чину чи згадуючи у наших мислях українських героїв, які склали своє життя за краще завтра свого народу, не забуваймо, що боротьба за визволення з-під безбожного комуністичного ярма триває далі і ми всі, не зв'язані на політичні розкоження, повинні стати єдиним фронтом проти нашого релігійного і національного ворога. В єдності сила народу. Наша єдність тут — дає моральну силу українському народові нести важке ярмо поневолення та заохоту до дальшої боротьби з ворогом, яка остаточно мусять закінчитися перемогою Української Церкви й українського народу.

Наше єднання тут має проявлятися не тільки на словах, але й добрими вчинками. Не забуваймо, що багато наших братів і сестер, викінчених з-під рідних стрих, ще далі тиняться по краях Західної Європи, шукаючи для себе пристановища та забезпечення своєї старості. Вони зані на ласку нових господарів, які не завжди споглядають на них ласкавим оком. Це жертви останньої світової війни та нашої національної катастрофи.

Листопадові роковини дають нам нагоду не тільки пригадувати собі цей історичний день, що скінчив був довголітні кайдани з українського народу галицької вітки, але й просити Бога за кращу його долю, за визволення з кайданів неволі, за те, щоб знову ясне сонце свободи зійшло над нашою Україною. Листопадові роковини кажуть нам також молитися за душі полеглих у нерівному бою — героїв нашого народу, та за їх геологічні стелити волю до дальшої боротьби.

Тому розпоряджусь, щоб з приводу Листопадових святкуваннях при кінці церков-

Іван Поретко

НЕ ЗАБУВАЙМО ТХ!

1-го листопада минає сорок сім років з того дня, як блакитно-жовті прапори на вежах Львова сповістили світові, що українці Галицької волості виявили свою рішучу волю жити самостійним життям у своїй незалежній державі.

В сорок сьомі роковини історичних подій у Галичині, Буквинні й Закарпатті відзначаємо ті великі дні, коли всі наші землі від Сяну по Дніп викресали до суверенного життя, коли завершилася Соборність України, проголошена в Києві 22 січня 1919 р.

Річниця Листопада пригадує нам, творцям і учасникам цих славних подій, дні великого запалу й ідейного напруження; молодших же й молодих зв'язує з традицією нашої визвольної боротьби за найвищий для нас усіх ідеал — від давніх століть до сьогодні.

Чин 1 Листопада 1918 року зостається навіки пам'ятною подією в українській історії. Хоч це була подія чисто галицька, регіонального характеру, стала вона чином всеукраїнського значення уже хоч би тому, що була вирішальною подією в житті області, яка поналіз тисячі літ тому була захистом української державності, а протягом півстоліття перед світовою війною відіграла визначну роль в історії українського народу як його духовний, культурно-політичний П'ємонт.

Листопад 1918 року — це, безперечно, той граничний стовп, що відділяє підземне минуле Галичини від визвольної доби відновлення давно втраченої державності. Також це знаменна дата в історії всієї Західної України, бож тоді і Зелена Букovina, і довгогоблене мадярами Срібне Закарпаття виявили волю жити власним самостійним життям, прилучившись до братів — галичан і взявши участь в їхній Національній Раді.

Сміливо можна твердити, що без 1-го листопада 1918 р. не було б і 22 січня 1919 р. в українській столиці, золотоперіж Кисві, де представники всіх земель України, зібравшись на Трудовий Конгрес, проголосили Об'єднану Українську Державу. І в цьому саме лежить невимірне всеукраїнське значення 1-го Листопада.

Вісім Богослужб відмовити спільно три рази. "Отче наш" і три рази "Вогордице Діво" — в наміренні українського народу та відслужити Панахиду за Слугу Божого Митрополита Андрея, замученого владик Ісповідників, священників і всіх мучеників та героїв, що склали своє життя на жертвину Батьківщини.

Закінчуючи цей Архипастірський заклик словами молитви — "Боже, Великий, Єдиний, нам Україну храни", молю Бога, щоб благодать Господа Нашого Ісуса Христа була з усіма нами. Амінь.

Віддаль часу чимраз біль-

ше ділиться нас від Листопадового Чину, який до основ змінив нас, залишивши нам асфальт доріжок, але ми не раз забуваємо, що основою його була жертва крові і життя кращих синів народу.

Визвольна зброя бореться залишила нам багато воєнних інвалідів, увід, єврит і немінних колишніх воєнк. Також із другої світової війни зосталися тисячі українських воєнних інвалідів (УПА, 1 УД УНА і ін.). Вони розпорознені по всіх континентах світу і останками сил борються за своє фізичне існування, не маючи змоги нормально працювати на свій чи своєї родини прожиток з причини втрати здоров'я або каліцтва.

Українські воєнки чесно виконували свій найвищий обов'язок. Багато тисяч полагло їх на бойовищах у нерівному бою, покляло своїм молодим голови за свободу, незалежність України, боротьбу у різних наших військових формаціях — УСС, Армії УНР, УГА, в Карпатській Січі, в 1 УД УНА, в УПА.

Крути, Київ, Мавківка, Лисоня, Львів, Зимові Походи, Чортків, Базар, Винниця, пізніше Броди і безліч місцевостей з рухомою повстанською війною зрештовалися кров'ю і застелювалися тілами борців за волю.

Під сучасну пору в евіденції Суспільної Служби Комбатантів є ще понад 400 кол. українських військовиків, якими зобов'язана піклуватися українська суспільність. Лише в Німеччині й Австрії 70 українських воєнних інвалідів одержують ренти від урядів, мінімальну допомогу від соціальних установ. В інших краях і тої мінімальної допомоги вони не одержують. З тої допомоги не можна заспокоїти навіть найкоченіших життєвих потреб. Тож допомога українського громадянства своїм інвалідам не тільки потрібна, але й konieczна, бо їх важку долю згадують ми можемо тільки ми самі.

Для координації допомоги, в порозумінні УККА та ЗУ-АДК, від 1953 року діє Суспільна Служба Комбатантів, в склад якої входять наші комбатантські організації: ОБВУА, Братство УСС, Б-во 1 УД УНА та Об'єднання сол. Воєнк УПА. Від того часу з фондів, призначених в ЗДА, уделено допомоги понад 100 тис. доларів.

З дотеперішніх листопадів (Закінчення на стор. 4-й)

ЛИСТОПАД У ЛЬВОВІ

Листопад, мов спомин про весну чудову: багрові листя, наче цвіт, цвіте

і радіє серце, оживає знову, оживає в серці щастя молоді.

Опадали листя із дерев крилатих, відходили хлопці в бойовий каре... — Не сумуй за сном, не журися, мати; вернеться у славі або славно вмере.

Багровіло місто, мов цвіло в ту осінь, мов в той час зустріло радісну весну... І стрілецька пісня, що звучить і досі, це і досі чути бойову асу.

Так іти б і зараз. І хай вітер стеле малинові мрії по цілм краю, і ховати ніжно в пахуші шинелі свій залп нестримний і любов свою.

Старовинне місто знов цвіте багрово, червоніло палас гнів наш і любов. Листопад, мов спомин про весну чудову, яка приїде знову, буде наша знов.

ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ

Як, залежить від нашої жертви на добре виховання дітей, на створення нашого гайскулу. Тому ми віримо, що ніхто з українців до проблеми виховання наших дітей не може бути байдужий: що кожний з нас до цієї важливої справи покаже повне зрозуміння, кожний уважатиме за свій обов'язок і честь докласти на український гайскул "в Нью-Йорку" свою жертву, яку підніметь у йому його любов до наших дітей, любов до нашої Церкви і нашого народу.

(Кінець)

Д-р Михайло Данилюк

КОНСПЕКТ НА ЗАВТРА

(V)

КЕРІВНИКАМ І ПОЛІТИКАМ — В АЛЬБОМ

Складаючи візиту цьому сектору, не маємо на увазі закиди, намісних нарікань та підміновування авторитетів. У нас, здається, цих закидів завжди було так багато, що мимоволі почала формуватися опінія негати. Стати керівником установи, організації, громади — чи не значить стягнути громи на свою голову? Або зайнятися політичними справами взагалі, а якось політичного руху зокрема — чи не значить часто піти в "ліпіділія" від свого оточення?

Критика — річ зрозуміла і потрібна, але негати з манією критики — це вже блукання, що іноді породжує патологічні явища в житті організованої громади. Критика, що ніби дзеркало, в яке варто частенько заглянути всім відповідальним за роботу, але яке варто також повернути в сторону авторів критики. Немає сумніву, що наші керівники та політики, крім багатьох корисних діл, робили й помилки. Це нормально в стадії виростання та формування, і на таке явище американці мають добрий вислів "growin' пейне" — болі росту.

Також не доводиться сумніватися, що кожний у провідних ланках стався робити все як умів краще. Питання, однак, лишастися — чи кожний умів... Якраз це приводить до роздумування над "нормальністю" в нас критикою, в якій підтається під одне мірило всякий кадр: той, що вміє — і припадковий; той, що думає — і той, що "філософує", як з воза годинника зробити; вишколений із знаннями — і зарозумілий із поверховістю; природно здібний і покликаний — і той упертий, що має міцні лікті.

Один критерій, а результат став однією з причин утяти багатьох кадрів із провідних ланок нашого життя. Хто знає — які виділити кардіологічно паліацію негати із манією від здоров'я критики, а саму критику із пристойністю застосувати лише до природних, а не припадкових кадрів — то чи не було б можливість намовити наші провідні ланки на те, щоб апробувати у нашому житті критичні дискусії як нормальний діалог в демократичному суспільстві.

У кожному народі до провідних кадрів добираться різний елемент, який можна по-різному класифікувати: з точки зору походження, фаху, освіти, політичного вишколу, інтелекції, економічного положення, моральних цінностей і т. д. В бігові змаганнях за провідні місця, в самій роботі та при заложеннях демократичного "вокс популі" відбувається пошук, але постійна селекція кращого кадру, і саме життя усуває припадковий елемент. Ця селекція йде навіть так далеко, що чимало цінних осіб різних класів, фахів і освіти не включаються у керівний кадр суспільного і політичного життя, якщо вони своєю вдачею, покликанням чи персональною особливістю до такої ролі не підходять.

В еміграційних умовах така селекція далеко повільніша й важча. Вимушені прикмети здекасованого суспільства, іноді політична безперспективність, впливи оточення виключно з денационалізацією, важча боротьба за існування, брак духовної опори, яку дає держава, і інші причини залишають поле керівництва організованим життям доволі відкритим для багатьох охочих, але не завжди природно покликаних і потрібних.

За стан іноді неселекційного керівництва можна вивести широкі громадянські в двох пунктах: манія критики, яка поширилася на всякий провідний кадр без різниці цінностей і яка частенько доходить до такокого ступеня негати, що задрок "в Нью-Йорку" йому жертву, яку підніметь у йому його любов до наших дітей, любов до нашої Церкви і нашого народу.

Також іноді неселекційного керівництва можна вивести широкі громадянські в двох пунктах: манія критики, яка поширилася на всякий провідний кадр без різниці цінностей і яка частенько доходить до такокого ступеня негати, що задрок "в Нью-Йорку" йому жертву, яку підніметь у йому його любов до наших дітей, любов до нашої Церкви і нашого народу.

(Кінець)

Ю. К.

ВИХОВАННЯ — ЙОГО ПОТРЕБА Й ОСНОВА

(3)

Американські школи від найнижчих до найвищих не ставлять релігії в основу виховання, тому нічого дивного, що сьогодні ми є свідками великого занепаду моралі в Америці у кожній ділянці життя; що злочинність стала тут звичайним явищем. Великий державний муж Америки, Джон Форстер Даллес, який помер кілька років тому, так казав про значення релігії в житті народу: "Ні політична, ні мілітарна сила Америки нічого не вдіє безбожною комунізацією, якщо основами американського народу не буде правдиве християнство... В боротьбі з комунізмом треба класти натиск на релігійне переконавання, на християнську віру. Питання свободи народу буде розв'язане тоді, коли люди почнуть уважати себе Божими дітьми. Переважною зброєю у цій боротьбі розра-

хуна вчить жертви й посвяти для рідного краю й народу.

III. ВИСНОВКИ

Після цих кількох слів про konieczність виховання та його основу мусимо із сказаного поробити деякі висновки.

1-й висновок. З виховання ніхто не родиться, людину треба вчити, і це праця довших літ. Виховання — справа превеликої ваги для кожної людини. Славний британський педагог 18-го століття Йосиф Аддісон писав: "Виховання — це прирять, що його жадне нещастя не може від нас відлучити, жаден злочин не може його знищити, жаден ворог не всил його відібрати... Воно прирять вдома, порушення поза домом, в самоті, в товаристві окраса. Виховання проганяє блуд, провадить чесноту... І чим з людини без виховання? Світлий незвичайний, розумний дукун".

2-й висновок. Вартість школи подяка не тільки у знанні — дає, що його воля, дає, але головну у вихованні волі, серця і душі людини, бо наука робить люди-

ну вченою, а виховання робить її шляхетною і культурною. Тому школа має виховувати і розум і волю дитини. Школа має не тільки вчити, але й ушляхетнювати серце й душу дитини. Мас приготувати дитину до життя.

3-й висновок. Фундамент виховання та його найважливіший і несапущний елемент — це християнська релігія. І тут ми маємо відповісти, чому в Америці різні Церкви, а передусім Католицька Церква, розбудували таку велику сітку шкіл від найнижчих до найвищих. Це та сама причина, чому й наша Українська Католицька Церква в Америці розбудовує своїх парохіальних шкіл пошавила на першому плані. З тієї самої релігійної пахення св. Юрія в Нью-Йорку збудувала велетенську, двомільйонну школу, щоб нашим дітям дати найкраще виховання.

Важлива елементарна школа, але багато важливіший гайскул, бо це час дозрівання і формувальний характеру. Тому, якщо ми не увазі добре виховання та превелике значення релігійного виховання, ми хочемо створити ук-

раїнський гайскул для всіх дітей метрополії Нью-Йорку. В тій цілі ми відновляємо збіркову кампанію на будівлю нашого гайскулу та сплату боргу нашої школи. Багато з багатьох наших парохій не перед вакаціями сплатили чи задекларували свої меморіали та щедри жертви на наш гайскул. Про стан збіркової кампанії ми даємо звіт в особному комунікаті.

Сьогодні ми хотіли в особливий спосіб звернути увагу на konieczність доброго виховання. Тільки молодь з добрим вихованням має відкрити дорогу в життя. Тільки той нарід може сміливо глядіти у своє майбутнє, який добре виховання своєю млоді ставить на першому місці. Хто це розуміє, той зрозуміє потребу, konieczність та необхідність нашого гайскулу в Нью-Йорку; той зрозуміє, що жадна жертва не є за великою, щоб наші млоді дати добре виховання; той радо й жертвено зложить свій меморіал на наш український гайскул.

Для кожного з нас ясно, що найвищий і найкращий нарід майбутнє і те майбутнє залежить від нас, залежить від розуміння доброго вихован-

ня, вченою, а виховання робить її шляхетною і культурною. Тому школа має виховувати і розум і волю дитини. Школа має не тільки вчити, але й ушляхетнювати серце й душу дитини. Мас приготувати дитину до життя.

3-й висновок. Фундамент виховання та його найважливіший і несапущний елемент — це християнська релігія. І тут ми маємо відповісти, чому в Америці різні Церкви, а передусім Католицька Церква, розбудували таку велику сітку шкіл від найнижчих до найвищих. Це та сама причина, чому й наша Українська Католицька Церква в Америці розбудовує своїх парохіальних шкіл пошавила на першому плані. З тієї самої релігійної пахення св. Юрія в Нью-Йорку збудувала велетенську, двомільйонну школу, щоб нашим дітям дати найкраще виховання.

Важлива елементарна школа, але багато важливіший гайскул, бо це час дозрівання і формувальний характеру. Тому, якщо ми не увазі добре виховання та превелике значення релігійного виховання, ми хочемо створити ук-

раїнський гайскул для всіх дітей метрополії Нью-Йорку. В тій цілі ми відновляємо збіркову кампанію на будівлю нашого гайскулу та сплату боргу нашої школи. Багато з багатьох наших парохій не перед вакаціями сплатили чи задекларували свої меморіали та щедри жертви на наш гайскул. Про стан збіркової кампанії ми даємо звіт в особному комунікаті.

Сьогодні ми хотіли в особливий спосіб звернути увагу на konieczність доброго виховання. Тільки молодь з добрим вихованням має відкрити дорогу в життя. Тільки той нарід може сміливо глядіти у своє майбутнє, який добре виховання своєю млоді ставить на першому місці. Хто це розуміє, той зрозуміє потребу, konieczність та необхідність нашого гайскулу в Нью-Йорку; той зрозуміє, що жадна жертва не є за великою, щоб наші млоді дати добре виховання; той радо й жертвено зложить свій меморіал на наш український гайскул.

Для кожного з нас ясно, що найвищий і найкращий нарід майбутнє і те майбутнє залежить від нас, залежить від розуміння доброго вихован-

ня, вченою, а виховання робить її шляхетною і культурною. Тому школа має виховувати і розум і волю дитини. Школа має не тільки вчити, але й ушляхетнювати серце й душу дитини. Мас приготувати дитину до життя.

3-й висновок. Фундамент виховання та його найважливіший і несапущний елемент — це християнська релігія. І тут ми маємо відповісти, чому в Америці різні Церкви, а передусім Католицька Церква, розбудували таку велику сітку шкіл від найнижчих до найвищих. Це та сама причина, чому й наша Українська Католицька Церква в Америці розбудовує своїх парохіальних шкіл пошавила на першому плані. З тієї самої релігійної пахення св. Юрія в Нью-Йорку збудувала велетенську, двомільйонну школу, щоб нашим дітям дати найкраще виховання.

Важлива елементарна школа, але багато важливіший гайскул, бо це час дозрівання і формувальний характеру. Тому, якщо ми не увазі добре виховання та превелике значення релігійного виховання, ми хочемо створити ук-

раїнський гайскул для всіх дітей

Дітройт, Мішиген

ВІДПОВІДЬ НА 40-ЛІТНЮ ЛІТЕРАТУРНУ ПРАЦЮ
Д-р СОФІЇ ПАРФАНОВИЧ

56 Відділ Союзу Українок Америки взявся за вшукання Урожайного Вечора, присвяченого 40-літній літературній, громадській та лікарській праці відомої письменниці, лавратки нагород СФУЖО, активної громадської діячки й лікаря д-р Софії Парфанович.

До співучасті у вшуканні Вечора стали: Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Відділ Мішиген, Об'єднання Українських Ветеринарів Лікарів, Відділ у Дітройті та „Самопоміч“.

Вечір відбувся 3-го жовтня в залі Українсько-Американського Осередку.

Дбайливо й естетично прибрано зала була вшукана. Радна міста Дітройта Маруся Бек з'явилася між першими. Керували Вечором члени 56 Відділу США Вечір з кожної хвилиною набирав різноманітності настрою і перетворився в справжнє свято пошани української письменниці.

Скромно, але з жіночою грацією й тонкою одуховленістю голова Відділу Лесь Воробкевич відкрила Вечір: „Ми горді, що д-р Софія Парфанович є членом Союзу Українок та проживає в Дітройті“ — зазначила вона. І тоді маленька Надя Савка принесла золотисту лавру Ковальська. Виголоша Українських Ветеринарів Лікарів, Відділ у Дітройті, вітає голова д-р Іван Яничин.

Надзвичайно красномовно й тепло читала письменницю Маруся Бек — радна міста Дітройта, яка вчорашню вручила їй символічний ключ до міста Дітройта. Промовляв о. мит. Виковець, від-

ка — лікар, громадський діяч і письменник.

„Громадське суспільство діяльності д-р Софії Парфанович“ доповідала Стефанія Дуб. Д-р С. Парфанович — це визначна громадянка значної лікарської постави на службі своєму народові. Написала цілий ряд статей суспільно-громадського значення. Написала велику працю „Гігієна жінки“ та інші твори медичного характеру. Вісім довгих літ вона разом з мужем вела протиалкогольну боротьбу в Галичині.

„Софія Парфанович — лікар“ — виголосила д-р Володимир Прокопюк.

Шість доповідей читала уривки з її творів сама письменниця, артистка Бр. Кривуцька і Дарія Бойчук.

Від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Мішиген, склав привітання голова д-р Павло Джукль та прочитав привіт від головної Управи Лікарського Товариства. Лікарське Товариство подарувало їй друкарську машинку.

Від Окружної Ради США вітала голова Анастасія Воробкевич. Інженер Роман Воробкевич — голова Товариства „Самопоміч“ нагородив Ювілейку „Грамотою“ за видання праці в Товаристві „Самопоміч“. Від Об'єднання Українських Ветеринарів Лікарів, Відділ у Дітройті, вітає голова д-р Іван Яничин.

Надзвичайно красномовно й тепло читала письменницю Маруся Бек — радна міста Дітройта, яка вчорашню вручила їй символічний ключ до міста Дітройта. Промовляв о. мит. Виковець, від-

ка — лікар, громадський діяч і письменник.

„Громадське суспільство діяльності д-р Софії Парфанович“ доповідала Стефанія Дуб. Д-р С. Парфанович — це визначна громадянка значної лікарської постави на службі своєму народові. Написала цілий ряд статей суспільно-громадського значення. Написала велику працю „Гігієна жінки“ та інші твори медичного характеру. Вісім довгих літ вона разом з мужем вела протиалкогольну боротьбу в Галичині.

„Софія Парфанович — лікар“ — виголосила д-р Володимир Прокопюк.

Шість доповідей читала уривки з її творів сама письменниця, артистка Бр. Кривуцька і Дарія Бойчук.

Від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Мішиген, склав привітання голова д-р Павло Джукль та прочитав привіт від головної Управи Лікарського Товариства. Лікарське Товариство подарувало їй друкарську машинку.

Від Окружної Ради США вітала голова Анастасія Воробкевич. Інженер Роман Воробкевич — голова Товариства „Самопоміч“ нагородив Ювілейку „Грамотою“ за видання праці в Товаристві „Самопоміч“. Від Об'єднання Українських Ветеринарів Лікарів, Відділ у Дітройті, вітає голова д-р Іван Яничин.

Надзвичайно красномовно й тепло читала письменницю Маруся Бек — радна міста Дітройта, яка вчорашню вручила їй символічний ключ до міста Дітройта. Промовляв о. мит. Виковець, від-

ка — лікар, громадський діяч і письменник.

„Громадське суспільство діяльності д-р Софії Парфанович“ доповідала Стефанія Дуб. Д-р С. Парфанович — це визначна громадянка значної лікарської постави на службі своєму народові. Написала цілий ряд статей суспільно-громадського значення. Написала велику працю „Гігієна жінки“ та інші твори медичного характеру. Вісім довгих літ вона разом з мужем вела протиалкогольну боротьбу в Галичині.

„Софія Парфанович — лікар“ — виголосила д-р Володимир Прокопюк.

Шість доповідей читала уривки з її творів сама письменниця, артистка Бр. Кривуцька і Дарія Бойчук.

Від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Мішиген, склав привітання голова д-р Павло Джукль та прочитав привіт від головної Управи Лікарського Товариства. Лікарське Товариство подарувало їй друкарську машинку.

Від Окружної Ради США вітала голова Анастасія Воробкевич. Інженер Роман Воробкевич — голова Товариства „Самопоміч“ нагородив Ювілейку „Грамотою“ за видання праці в Товаристві „Самопоміч“. Від Об'єднання Українських Ветеринарів Лікарів, Відділ у Дітройті, вітає голова д-р Іван Яничин.

Надзвичайно красномовно й тепло читала письменницю Маруся Бек — радна міста Дітройта, яка вчорашню вручила їй символічний ключ до міста Дітройта. Промовляв о. мит. Виковець, від-

ка — лікар, громадський діяч і письменник.

„Громадське суспільство діяльності д-р Софії Парфанович“ доповідала Стефанія Дуб. Д-р С. Парфанович — це визначна громадянка значної лікарської постави на службі своєму народові. Написала цілий ряд статей суспільно-громадського значення. Написала велику працю „Гігієна жінки“ та інші твори медичного характеру. Вісім довгих літ вона разом з мужем вела протиалкогольну боротьбу в Галичині.

„Софія Парфанович — лікар“ — виголосила д-р Володимир Прокопюк.

Шість доповідей читала уривки з її творів сама письменниця, артистка Бр. Кривуцька і Дарія Бойчук.

Від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Мішиген, склав привітання голова д-р Павло Джукль та прочитав привіт від головної Управи Лікарського Товариства. Лікарське Товариство подарувало їй друкарську машинку.

Від Окружної Ради США вітала голова Анастасія Воробкевич. Інженер Роман Воробкевич — голова Товариства „Самопоміч“ нагородив Ювілейку „Грамотою“ за видання праці в Товаристві „Самопоміч“. Від Об'єднання Українських Ветеринарів Лікарів, Відділ у Дітройті, вітає голова д-р Іван Яничин.

Надзвичайно красномовно й тепло читала письменницю Маруся Бек — радна міста Дітройта, яка вчорашню вручила їй символічний ключ до міста Дітройта. Промовляв о. мит. Виковець, від-

ка — лікар, громадський діяч і письменник.

„Громадське суспільство діяльності д-р Софії Парфанович“ доповідала Стефанія Дуб. Д-р С. Парфанович — це визначна громадянка значної лікарської постави на службі своєму народові. Написала цілий ряд статей суспільно-громадського значення. Написала велику працю „Гігієна жінки“ та інші твори медичного характеру. Вісім довгих літ вона разом з мужем вела протиалкогольну боротьбу в Галичині.

„Софія Парфанович — лікар“ — виголосила д-р Володимир Прокопюк.

значущу роль у літературній пошуків письменниці та її ширшу віру в Бога.

Вшукували ювілейку своєю присутністю представники багатьох громадських організацій, як також голова Конгресового Комітету Мнх. Бахманський. Господарі Вечора спровадили на цей ювілей найбільш родну ювілейку: з Нью-Йорку родну Парфановичів і Вовчу-ків (сина), з Канади родну Падучак (кузени) та родну Ціпліну (сестру).

Душами прекрасні, ширі, повні любові й пошани слово до ювілейки. Вона в той вечір жила своїм життям від маленької дівчинки, через переможний похід у життя, аж до зламаних її фізичного здоров'я дебра-таними хворобами. Якраз-таки картинками ставали перед нею пройдені шляхи, оживали батьки, Ширий вірний друг — найдорожчий муж і в авреолі надхнення понад всім стояла її велика безперервна праця. „Я створила для праці, для боротьби, змагаль і творчості. Такою мене створили предки і мій народ. Інакше це б бути не могло“ — заявила вона, дякуючи господарям Свята.

В залі на довгому столі лежав творчий дарб Софії Парфанович — письменниці, лікаря і публіцистки, гарно ілюстрований зніманнями із її життя. Ця прекрасно уряджена виставка була вшукана дбайливою солідною працею знаного любителя книги Дарія Бойчук, яка до кінця Вечора підку-валася цими скарбами й давала пояснення. Тут були збірки оповідань і народів „Ціна життя“, „Ліній дні“, „Загоріла волонька“, „У Києві в 1940 році“, „Любові Діброва“, „Чарівна Діброва“, великий мемуарний твір „На схрещених дорожках“, „Вірний приятель“, „Такий він був“ — здобув першу нагороду на конкурсі СФУЖО, „У ліній дні“ та інші. Медичні праці: „Гігієна жінки“, „Правильне харчування“, „Овочі, ягоди і безалкогольні напої“, „Чоловік та жінка“, „Ліній поміч і догляд хворого“, „Мала гігієна жінки“ та інші. Крім цього були величезні книги: протидіаль-гольні праці, та публіцистичні, літературні і медичні матеріали. Була збірка критичних статей та твори авторки.

Творчий шлях Софії Парфанович ще не закінчений. Нам відомо про недовірковий твір „Серед бурі“, який авторка опрацює далі.

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗДА ПЛЕНАРНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

присвячена проблемам, зв'язаним зі станом і розвитком української культури на Рідних Землях — відбувається в суботу, 6-го листопада 1965 р. в год. 10:30 перед полуднем, у великій залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Нью-Йорку.

ПРОГРАМА:

1. Проф. Д-р Р. Сміт-Стоцкі: Вступне слово.

2. Проф. В. Чадленко: „Сучасна мовна політика більшовиїв на Україні“.

3. Фед. В. Кравців: „Фальшування української літератури в СРСР“.

4. Фед. В. Давиденко: „Проблеми злиття націй в Союзі“.

5. Проф. А. Малюца: „Стан мистецтва в УРСР сьогодні“.

Обідова перерва

Година 2:30 по полудні:

1. Д-р Ф. Мелешко: „Творчість письменників-гладосів“.

2. о. Д-р М. Солоний: „Переслідування Української Церкви в СРСР“.

3. М-р. І. Пеленська: „Українська молодь в УРСР сьогодні“.

4. Проф. Д-р М. Чирівський: „Економічне посилення України під СРСР“.

5. Проф. Д-р М. Стахів: „Суспільна історія сучасної совєтської державності в Україні“.

6. Закриття конференції і схвалення резолюції.

Вхід вільний.

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА

НАЙКРАЩИЙ І НАЙБІЛЬШ ВІДПОВІДНИЙ ДАРУНОК НА РІЗДВО І НОВИЙ РІК

СВ. ПИСЬМО

СТАРОГО І НОВОГО ЗАВІТУ

ВИДАНО В РИМІ

Це перший повний український переклад всіх книг св. Письма. 1422 + XXIV сторінок друку на тонкому індійському папері — 14 кольорових ілюстрацій — 2 великі кольорові мапи.

Ціна:

Опране в локсову шкіру, позолочене — \$20.00

Опране в шкіру, позолочене — 15.00

Опране в штучну шкіру — 12.00

ЗАМОВЛЮЙТЕ ЗАРАЗ, ЩОБ МОГЛИ ОТРИМАТИ ЦЕ ПЕРЕД СВЯТАМИ.

Замовлення слати на таку адресу:

PP. BASILIANI

via S. Giosafat, 8, Roma (Aventino), Italy

Св. Письмо висилатиметься за попереднім висланням належності. Гроші висилати в листі — тільки чеком, на ім'я: PP. BASILIANI

Шикаго, Іллінойс

ЮВІЛЕЙ 131 ВІДІЛУ УНС

В неділю 3 жовтня в залі СУМА відбувся Бенкет з нагоди 10-річчя Ювілею 131 Відділу УНС ім. с. п. Митрополита А. Шептицького при ООУСУ в Шикаго, при великій участі членів і гостей.

Привітав гостей і заповідав точки програми інж. Ст. Голяш. М-р. Головатий, як голова ділового Комітету, вітав Бенкет і попросив привітати вшукувати пам'ять померлих членів однохвилинною мовчанкою.

В мистецькій частині Бенкет брали участь відомі театральні мистці п. Селепо Лавочка і п. Соломон Глек, гості з Торонто, котрі своїми дотепними монологами і гумористичними діями логами на суспільно політичні і культурні теми розвеселили присутніх, за що були нагороджені рясними орденами.

Для різноманітності їх гумор був переплітаний прекрасними народними танками, виконуваними юнаками і юнками та танцю вального гуртка під керівництвом балетмейстера Косовського, при СУМА ім. Павлушкова в Шикаго.

Гурток цей відтанцював добре цілий ряд танків.

Головну промову про діяльність 131 Відділу УНС і про ціль ювілейного бенкету, дохід з якого йде на фонд Катедри Українознавства при котрому університеті в Америці, виголосив д-р Кобилецький.

131 Відділ УНС постановив теж призначити до побудови Катедри Українознавства в Америці, щоб рятува-

ти нашу школу і нашу мову від пригноблення асиміляції і виховати ряд українських делегатів.

Делегати з привітанням для 131 Відділу УНС представили і надіслали привітання письменники гостяматер інж. Голяш.

Настіпили привітати від Головного Уряду УНС, від Окружного Комітету УНС, Окружної Ради, Дирекції Будівництва в Шикаго, від усіх місцевих Відділів УНС, як ООУСУ і його Відділів, від Окружної Ради Союзу Українок і всіх її Відділів, від „Самопоміч“, та від ряду українських установ і товариств в Шикаго.

Після вечері відбулася фантова лотерея і шашниці, виграла їхні премії, як Історія української Культури, чи різьблені альбому.

На закінчення Ювілею Бенкету, гостяматер інж. Голяш подякував усім присутнім за таку численну участь у бенкеті та усім тим, котрі причинилися до влаштування і до успіху Бенкету-Ювілею!

На фонд Катедри Українознавства зібрано, зисало і зложено під час Бенкету суму 1554 доларів. Черга на інші Відділи УНС.

Пресовий Реферат (Н.Р.)

Нью Йорк, Н. Я.

ДОПОВІДЬ о. ЦІШЕКА ПРО УКРАЇНЦІВ НА ЗАСЛАННІ

9-го жовтня в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку мав доповідь о. Цішека. Головний передсідник У.НСОУ Іосиф Ліосігреді представив о. Цішека, підкеруючи при цьому ціль циклу доповідей, яким патронус У.ККА. Ред. Вол. Душник обідірає записані присутніх з презентом вечора — о. Цішеком.

З українського національного становища о. Цішека: історико-очевидцем трагедії українського народу, найновішим американським свідком московського вбивства народу, свідком, що апелює до серця розсудливих американців, особливо до тих, що ще в своїй наївності і в своїх вигідних наукових кабінетах відмовляють навіть так „високо філософські фрази“, як „Беттер ред ден деал“, інформую всіх про похід червоного Джингізхана на південь волелюбного світу, трагедію уярмлення Московського народу, в тому й українського, з яким о. Цішека ділю долю і недолю на протязі свого 23-річного перебування в „царстві червоного сатани“.

В своїй книжці „Віт Годін Раша“, яка цього року вийшла другим великим накладом, о. Цішека високо цинічить українців. Про героїчну пошту українського народу навіть на засланні, в концтаборах Сибіру, Норильську, Караганді, Воркуті, о. Цішека пише слідуюче: „Українці... вони були воїнами, що релігійні. Вони завжди трималися релігії, як своєї національної спадщини, як своєї традиції. У таборах вони справляли всі веселі і християнські і коли помер один з їхніх лідерів, вони вшукували великий похорон. З ко-ро, що складався із понад 200 сіваків, з великим хрестом із квіттів і шарфом попередню процесії, вони перешли через браму й головну вулицю міста, сиваючи з глибини своїх легенів — Господи помилуй“.

В своїх спогадах о. Цішека з призначенням згадує українських священників, з якими був у постійному контакті, і які допомагали йому в місійній праці, в яку то дорого поглаблялося о. Цішека Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький ще в 1940-му році.

На протязі 23-ох років перебування в лапах червоного сатани, о. Цішека працював дроворубом, вуглекопом, газододієм, робітником у фабриці і в санаторії, механіком, перекладачем, але завжди знаходив час і силу для священної праці. Повернувшись до

Лесь Лисак

ЛИСТОПАДОВЕ

Листопад творили батьки, життя такий день. Що знов Ті, які творять, завжди органічно об'єднуються із своїм ділом, і воно стає їхньою невідомою часткою. Для Батьків Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні діти, що вже тільки чудовою невідомою часткою. Для тогочасних дітей Листопад був чимсь таким реальним і таким близьким, як власне серце.

Пізніше прийшли їхні ді

Спогад про молочарський курс на Фраймані

Фрайман, був, може найбільшій табір утісачів з більшовицького „райо“ Вєдєжє муральніце людей, що їх нараховували до 8,000 в одному величезному будинку, казармі на передмісті Мюнхену в Баварії.

Хто з нас, колишніх мешканців, не пам'ятає того величезного, в одному кутку збомбленого масиву, з трьома злученими з собою блоками, на п'ять поверхів високого, з вежею на 8 поверхів, похмурого, відгородженого від світу величезною залізною брамою, де постійно поліція переглядала перепустки і пильнувала, щоб щось чужий, небажаний не потрапив на велику квадратну площу, що знаходилася по-середині сірого масиву казарм, і не згубився в масі мешканців і соток кімнат.

Як і в кожному таборі ІРО, так і в нашій житті плало рвучко і шумливо. Люди були різного віровизнання, різної національної приналежності, різного суспільного прошарку, різного віку і різного політичного та партійного наставлення. Те, що в перспективі двадцятих років можна дивуватися, як провід табору міг дати собі раду, щоб як-так упорядкувати життя.

Наша українська група спершу не дуже численна; прийшла на місце сервіс, перенесених до іншого табору. Але згодом число українців зросло, бо приїжджали наші діти з інших таборів. Як кожну національну групу, так і українці мали представників у таборній управі. Ми мали свої церкви, свої школи, почавши від садочка. Ми мали театр, оперу (з П'юрком) та драматичні, мали хор церковний і світський, напр. перебували у нашому таборі славний хор „Україна“ з диригентом Н. Городовенком. Були балетні школи з В. Дерев'яковим у провіді. Були всілякі робітні і кооперативи. Кожний користався, як умів, з доброї кон'юнктури. Продавали кілька пачок американських цигарок, можна було залатати за сьомію у німецькому університеті і наша молодь вико-

373Д ЖУРНАЛІСТІВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

від Українського Конгресового Комітету Америки, д-р Богдан Олександрович від очолюваного ним Товариства Українських Лікарів Північної Америки, ред. Метислав Дольницький від Союзу Українців Католицької „Провінція“ Леся Храплива від Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, ред. Микола Вайда від Асоціації Української Католицької Преси в Америці, пані Олександр Костюк з Міністерства, ред. М. Денисюк від Літературного Фонду І. Франка в Шیکاго, який планує на найближчий рік три більші літературні нагороди, д-р Степан Роскоха від НТШ в Канаді (від НТШ в Америці наслід писемовий привіт від його голови проф. д-ра Романа Смоль-Стопко), пані Стефанія Вульняк, д-р Олексій Бойко від КУК у Торонті, та інші. Наспіли численні писемові привіти з обидвох країн, як і з інших континентів.

А на кінець було Слово...

Воно, це слово, було й на початку, але в цьому випадку слово, що вийшло в програму спільної вечери між привітаними і після привітів. Це слово мали його великі майстри: Микола Понеділок, Леся Лисак та Іван Керницький-Іскер. Микола Понеділок прочитав елегантний нарис „Пісня“, Леся Лисак виголосила нарис „Дукачі й пісні“, Іван Керницький одушевляв слухачів своїми дотепами та гумором. „На службі Мельомени“.

Піднятою господарів Союзу зівки — Українському Народному Союзові в особах привітаних на вечір його екзективних урядовців: гол. представників Іосифа Лисого, гол. касирів Романів Слободянов та гол. секретарів Ярославів Падохів і управителя Союзу Данилові Слободянові і Володимирові Квасові за владу.

Його привітало ІРО для курсантів, завжди було повне „студентів“ — майбутніх молочарів. І от пригадує собі один такий виліз з інсп. В. Кушнінським у провіді. Рано-раненько, ще й сонце добре не зійшло, їдемо до німецької молочарні, де працював молодий українець, що за його встановлення ми поїхали на практичну лекцію. Там показували нам всілякі машини, демонстрували роблення масла, сиру тощо. Така практична лекція тривала добрих кілька годин, але ми не нарікали, бо було цікаво, а до того мали присмугнути нагоду пошукати свіжих виробів. А що ми, жінки, передбачали, то не забули взяти з собою так „на всякий випадок“ посуду. Ото ж наповнивши її маслянкою та всілякими зразками сиру і масла, тріумфально вернулися до фрайманського табору. Такі екскурсії заохочували нас братися серйозніше до науки, бо „матура“ була не за горами, а при кінці червня. Було це, мабуть, весною 1947 року.

Нехай ці рядки спогадів будуть подією нашим викладачам і організаторам від колишніх курсантів, які ще живі і розпорочені по великому світі, і привіт від УТГІ з нагоди 20-ліття відновлення аудиторного навчання.

Сиракноз, Н. Н.

ДОПОВІДЬ О. ЗІНКЕВИЧА І Я. ГАЙВАСА

Місцевий Відділ ОДВУ — зорганізував дві доповіді, які відбулися 17 жовтня в залі Українського Народного Дому. З доповідями виступили Олексій Зінкевич і Ярослав Гайвас. О. Зінкевич доповідав на тему „Молодь сучасної України“, а Ярослав Гайвас говорив про „Старе й нове в житті української еміграції в ЗДА“.

О. Зінкевич представив проріз обличчя української молоді в Україні в періоді 20-40 років і ширше зупинився над проблемою української молоді в підаремній Україні під сучасну пору. Цікаві були зокрема місця доповіді, де говорилось про поетів шестидесятиріччя і їхню творчість. Доповідач бачив, бо проаналізував життя української молоді на Україні і підкреслював, що мило усіх трудностей і перепон зі сторони режиму українська молодь по героїчній боротьбі з цим режимом, виходить на біт проти русифікації і творить неогенні скарги української духовності.

Яр. Гайвас дав релефну картину нашого суспільного, культурного, і політичного життя в Америці. Говорив він про незадовільний стан і рівень нашого життя у всіх його проявах, а як причину цього явища подав брак відчуття до всього рідного. Життя наше вимагало сьогодні іншого підходу і стилю у розв'язці важливих питань і до нього не можна підходити з міркуванням минулого, бо це породжує застій і упадок. Доповіді викликали живі дискусії.

Таких доповідей бажалося б почути частіше.

М. Середович

ДАВАЙ ПОВЕ!

Нелегко було вирішувати складні виробничі проблеми і нам, українським шовковикам, — передає слова директорки Дарницької шовкової фабрики Галини Єсценковської спеціальний кореспондент „Літературної України“ (часопис з 1 жовтня). — Раніше, років сімнадцять тому, ми швидко збували свою продукцію, бо, власне, кращу виробляли не так уже й багато.

І що ж?

— Ми з нетерпелістю чекали на пленум центрального комітету партії, каже директорка. — Економічне стимулювання — подіставане життям.

Тепер все, мовляв, ясно, як на долоні. Давай шовк!

ПРАЦЯ

HELP WANTED MALE

METAL MEN (3)

Experienced, with tools. BAYSIDE BODY & FENDER INC. 207-22 Northern Blvd. Bayside, L.I. Call (212) BA 9-8900

ПОТРІБНО ДОСВІДЧЕНИХ

WELDER & BODY SHOP REPAIRMAN

Постійна праця, присині умови, юніа фабрика. Платні вакації, щедри бенефіти. Тел. цілий тиждень до B & J SPRING CO. 1231 E. Jerecho Turnpike Huntington, L. I. (516) HA 3-1833

ОПОРТУНІТИ

TOOL & DIE MAKER

Experienced on progressive dies and form grinding. \$3.50 Hour and overtime. Liberal company benefits.

APPLY MEYERS

100 8th St. Passaic, N.J. Gate 3 773-5420

MACHINE SHOP HELP

Machinist 1st Class all round man. BENCH LATH MAN, 2nd Class preferred. Gear Cutters, 1st & 2nd Class. Gear Deburrers, 1st Class. Top salary + benefits. Call Mr. Sabatini (212) YE 2-4985

MOULDING MACHINE OPERATORS

Досвід неочисний. Навчимо, треба читати і говорити по-англійськи. Повний час праці. Бєі шифти. Юніа фабрика, багато бенефітів, д. платні, д. умови праці. Нагода для відповідей. Голоситесь особисто від пов. до п'яти, від 10-1 PM KEEL MANUFACTURING Co. Motor Parkway & Gilpin Ave. Exit 55 L.I. Expressway Hauppauge, L.I.

MACHINE SHOP SET-UP AND OPERATE TURRET LATHE GOSS MACHINE W AND S CHUCKERS

1st and 2nd Shifts GOOD RATES Liberal company paid benefits. Excellent shop conditions. Walter Kilde & Co., Inc. 675 Main St. Belleville, N.J. An equal opportunity employer

EXPERIENCED

ZINC DIE CAST OPERATORS

Also REPAIRMENT FOR DIE CAST & TRIM DIES BUFFING, POLISHING & DEBURRING OPERATORS For Zinc Die Casting Steady work for qualified men. Highest wages & fringe benefits. Apply call or write WARREN DIE CASTING CORP. 14401 Frazho Rd. Warren, Mich.

CAMERA REPAIRMEN

Досвід 3-5 років. Повні компанії бенефіти. Нагода для підвищення. Платня за згодою. Голоситесь 10-3. UNITED WHELAN CORP. 902 Broadway 14th Floor New York City Call (212) OR 7-4600 Ext. 725 Ask for Mr. Anderson

TOOLMAKER

For Fixture-work in Jobbing Shop. Liberal Benefits. Overtime. ASSOCIATED INSTRUMENT CORP. 58-29 67th Dr. Maspeth, L.I. Tel.: TW 4-4042

WEAVER

Narrow Loom with Mechanical Ability on Bullfinch Fringe. Good pay. Steady.

LENDING TRIMMING

CH 2-7502

MOLDERS

До відпалання форм, досвідчений при "Plastic materials. Transfer and compression molding". Найвища платня. Також потрібні термінові до науки доброго фаху "for the future in plastic molding". На початок \$3.00. Зголошуватися до Walk Dunham INSULATION MFG. CO. 11 New York Avenue Brooklyn, N.Y. Tel.: NE 8-6633

ВАШІ ДІТИНІ, ВАШОМУ ПРИЯТЕЛІВІ І ВАМ САМИМ

найцінніший подарунок

UKRAINE: A Concise Encyclopaedia

Англomовна Енциклопедія Українознавства

від головного редакційного проф. д-ра Вол. Кубійовича

ЯКА ПО'ЯВИЛАСЯ В ЛЮКСОВОМУ ВИДАННІ УНІВЕРСИТЕТУ В ТОРОНТІ

КНИГА МАЄ 1,215 СТОРІНОК ДРУКУ ТА ПОНАД 600 ІЛЮСТРАЦІЙ, В ЦЬОМУ І КОЛОРОВІ ТАВЛИЦІ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.

У цій книзі надруковано наукові, дисертаційні матеріали в галузях:

- ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ
- ФІЗИКА ГЕОГРАФІЯ
- ПРИРОДА УКРАЇНИ
- ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
- ЕТНОГРАФІЯ
- МОВА
- ІСТОРИЯ
- КУЛЬТУРА
- ЛІТЕРАТУРА

Ціна цієї великої книги буття **\$37.50**

Замовлення, разом з належністю, приймає Головна Канцелярія УНСОУ.

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc. 21-53 Grand Street, Jersey City, N. J. 07303, U.S.A.

I hereby order the first volume of Ukraine: A Concise Encyclopaedia published by the University of Toronto Press.

Enclosed is (a check, money order) for \$_____ Please send the copy to the following address:

Name _____

No. _____ Street _____

City _____ State _____

НЕ ЗАБУВАЙМО ТХІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

вих збіркам на Дар Українському Воєнному Інвалідові в ЗДА Суспільна Служба Комбатантів не мала змоги допомогти вестеронно і вистачало. Тому в цю благодісну акцію допомоги повинен втягнутися весь український загаль, всі наші товариства й організації, зокрема молоді. Українська громада в ЗДА мусить зрозуміти потреби і долю колишніх українських воїнів, учасників збройної боротьби, які дали нам візір, як треба пошанувати рідний справі. Вони не тільки створили нам болюву славу, вони встановили дороговказ дальшого змагу. Чи ж не повинні ми сплатити того боргу, що його маємо супроти них?

Українська громада в ЗДА найчисленніша і найбагатша, вона легко може збирати на допомогу нашим воїнам інвалідам кожного року не менше як 20 тисяч доларів (досі перебіло було по 10 тис.). Самі ми повинні розв'язати справу допомоги колишнім нашим воїнам, щоб грядучі покоління не цалінили за нас соромом. Не багато їх уже лишилося серед нас. Шораз частіше чуємо жалобну пісню - прощання! „Кличуть кру, кру, кру, в чужині умру...“ Чи ж бодай тим решткам не споможемося забезпечити прожитку?

Дотеперішні прибутки Суспільної Служби Комбатантів складалися з пожертв, з яких у першу чергу віднастрою жертводавців та добрих воліть людей, що пошанували свій час на листопадові зборки. Тому ще раз

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ
- АВТОБУСОМ
- ПОЕЗОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хороніть Вас

анцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Real Estate

Хочете купити або продати дім, бізнес, земельу, зверніться до: Українського підприємства TRIDENT REALTY CO. 98 Second Avenue NEW YORK, N.Y. Tel.: AL 4-2366

MAYFLOWER ESTATES

Version, N.J. One to five acre hilltop lots. Picturesque view of Vernon Valley and Great Gorge Ski Tow. Low taxes. Call or write for information or appointment 764-4801, G. Boller Glenwood, N.J.

ТАРЗАН, ч. 522. Непорозуміння.



"I AM TAKING MY FIGHTER!" THE JUNGLE LORD FELLOWS IN VICTORY. LET NO HANGMAN FORGET!



"NOW, TAKING AFTER QUETLY, YOU KNOW ME, ZOMAT. WHY DID YOU TRY TO KILL?"



"BECAUSE YOU KILLED ONE OF US!" SNARLED ZOMAT. "WE SAW YOU DO IT!"

— Я Тарзан, могутний воїновник! — ревів переможний пан джунглі. — Немай маргані про це не забувають!

— Тепер, — спокійно додав Тарзан. — Ви ж мене знаєте, Зомате, — чому ви пробували мене вбити?

— Тому, що ви вбили одного з нас! — прохарчав Зомат. — Ми бачили, як ви зробили!